

בְּרֵאשִׁית בָּרוּךְ הוּא וָהִיא

תולדות עיונים הערות

התהזקות הטעוריות מכתבים

בעניini רבייה"ק מברסלב זי"ע

**מכתבי מוזהgan"ת - עלילם לתרופה, עם מכתבים חדשים והוסף מכת"ז
ביאורים וציווילים, העזרות והארונות**

פרק שופטים

ב'ת תשע"

לא נסקרה כלל ליד של הבדיקה מסאורהן (בנש ובנים פלה' דשכין), אך כמה שהבנו לעיל מכתב קס'ן ממשע שומרתן החוליט לשלווה להרבי מסאורהן, וכן ממשע המלשם הניל' אשר שלח'.

סימן קמ"ה

ברוך השם, אור ליום ו' ערב שבת קודש וישלה, תקצ"ה לפ"ק, ברסלוב

אהובי בני חביבי, מכובך קבלתי על ידי מוסר כתוב זה יידינו ר' נחמן מטולטשנ
[תלמידי מוהרג'ת ודי ימינו, דר בטולטשין] עם א' רובל-כסף מר' שמשון יידינו נ'י
תלמידיו של מוהרג'ת הנקרה נם ד' שמשון הגדול, דר בטולטשין] גם הקולומסין [חוור ליעיל מכתב גנ'ט]
מכتب קס'ג' זורתה לשולח לי הקולומסין של ברול מהורהן והוא בא לחדר עלייתך בעת שעמדו
אנ'ג'ש לפנינו, ודיברתי עמהם מעסיק המחלוקות שנעתזרו מחדש, בתוך כך בא ר'
נחמן הנ'ל, וראיתי מכתבו וגם סיפר לי בעל פה. ואם מורהוי לזעוק ברכיה על
צורה ומזכה כזאת, עם כל זה נתגברתי ונזהקתי בשמחה, כי חירות ה' היא
מעוזינו, כי העיקר להתחזק בשמחה, רק באיזה שעה מיוחדת בוודאי במשתרים
תבכה נפשי על רדיות אלה.

עתה בני נפשי ולכבי, וכל אונ"ש היקרים, שימו לבכם היטב לכל הדיבורים שכבר נדקרו ביניינו, כי כבר הקודים לנו השם יתברך רפואה למכה על ידי שבעה משביב טעם, שהם הדיבורים הקדושים ששמעתם מפי ומפי הספרים הקדושים שיש בהם כח להחיות את כל אחד ואחד גם בעת הזאת, כאשר רוב אנ"ש נתעוררו מחדש על ידי המהלך הזה, ועתהبني אל תעצבו ואל יחר בעזיכם כי ה' אהנו אל מיראות.

זההנה בענין שאלתו אם להתפלל בהקלויו, שמתי דברי בפי מוסר כתוב זה שדעתי נועה יותר של יכנס להקלויו בשבות הזה, וקרוב בעניין שיקבע מקום בעיר חדש שם מתפללים אנ"ש, יותר מזה דיברתי עם מוסר כתוב זה [געת התגברות מהמלוקת נטשטה השנה בהרבה עיריות כמו שモהרנת' בטמכו לחרה'ק מסאווראן (מכتب קס"ד) דביו כמו הקטניות והמריבות בכמה עיריות], וגם בטוטלשין התגברת הממלוקת ורצו כמה מהם לצער את אנ"ש מהסדר ברסלב כל מי שבא לבית המדרש "הקלויו" להתפלל, וע"ל רקען המכוב קס". ר' יצחק הלך להתפלל בהקלויו, והמתנדדים והחולקים גרשו את ר' יצחק ממש בעזונות גדולות לכון הילך להתפלל ביבנימ"ד עיר חדש בשם "מכוב קס"ז" והחליפו סכנת מיתה על עונש הבזoon הזה, שמכפר כמיותה ממש". מוהרנות היהוק שלא יפול מהו, והבטיח לו שופך סוף יכול להתפלל בכל מקום שירציה, כמו שמכוב ק"ע יונכן בכלם בטיח היה שעבורו איזה ומן תוכלו להתפלל איזיא ב בית המדרש שטרצז", ואכן כן נתיקים אה"כ כמו שבריכות במכוב ק"ט:

ועתה אשתחווה ואכרצה ואחווי קידה קמי דמה, אלפים פעמים, ששים לבו התו
אל כל דברי הנאמרים באמת וצדקה, ועל ישליך דברי אחריו גינוי, ועל נא
ישית עלי חטא אם יצא דבר נגד כבודו ח'י כי לא במרוד ובבעל דברתי ח'י רק
מגודל הצער והורידיות שלנו עד הנפש, ואני אדם נתפס על צערו ובב' טז, ועל
ישמעו לקול מלוחים בעלייל לשון הרע. יאחו צדיק דרכו הטוב אשר מבבר, להציג
עשוק מיד עושקו כה, ולתוק השлом בישראל. ובוחן ללבבות הוא יודע שרצוני
חזק מאד לבא באלה ביתו החק, ולדבר עם מעלה כבוד תורתו פנים אל פנים,
ולפרש שיחתי לפניו, אך גבה טורא בגין האכין ובין רום כבודה כי הקיפוהו
חbilliy טרדות מכל צד, עד אד אשר אין הפנאי בידו לעסוק לדבר עמי כראוי, כי
לפרש שיחתי לפניו ולהציג את נפשי הניתן ציריך שידבר עמי מעלה כבוד תורתו
כמה ימים, כמה שעות בכל יום, וזה דבר שאי אפשר מריבוי טרדותיו במילוי
דשmania ומילוי דציבורא.

וגם אני עוני אי אפשר לי להתמהמה שם הרבה, מחמת שבאים לשם הרבה
אנשים אשר חורקים שם עלי אשר אי אפשר לי להתוודע עמם יחד, ובפרט
ימים הרבה, כאשר אドוני יבין בחכמו הוך [עוזי לעיל בפתחה לשנת תקצ"ה מס' ה' מהי
המחלאות].

ובאמות מהמת זה נמנעת לבא אליו עד הנה, ובפרט עתה שאי אפשר לי לעبور מביתו למקום קדושתו, מהמת שיראתי מהחולקים [חפץ מהחולקים היה אפייל לצתת מabit מוחראת] לבוא לעיר אחרת, עין לקמן מכתב]. ובפרט פניהם שביניהם אשר דמי יותר בינויהם וכוי' [לעתה נגדים היה יותר גמור להרוג בפועל ממש את מוחראת רחל, וכוי' לאם מכתב קפ"ב יולא' את הוו הרגים אוננו בפרהסיא חז' כי כבר הור דמיינו כמפורסם], ועין בארכיות בלוקיה הל' יין נס' הד' השמקרובים להמניגים מסיטים את המניגים החשובים גודלי ומרינה, החלוק ולודוך את הזרק ואת אשנו. עד שבאים לשכפת דמים, ומלצאות ישב להם והוותק להם בערשות למכתב קצין]

הן על אלה גברה המחייבת המפסקת ביןינו לבין כבודו הרמה, וגם על המכתב הזה נסתפקתי אם לשלהו למעלת בכבוד תורה, אך לא יכולתי להתאפק. ואני מוסר דעתך ולבבי להשווית בכל תנוועותי וככרצנו עשה, ואם אמנים בטעני מלא מלימ, אמרתני לזכור שלא אטריה הצדיק בתכיות הרבהה.

ושלומו יגדל נא כנפשו ונפש אסקופה הנדרסת, פורש כפיו וմבקש שלום ואמת.

גַּתְן בָּמוֹ"ה גִּפְתָּלִי הַיְרֵץ מִבְּרֶסְלָב

וננה עין מכתב קס"ד שכותב "ותקבלו מהאגרת השכני להרב וכו' היום קומו אוור היום", ועו"ש מכתב קס"ז "נסכם בדעתינו לשלוח האגרת להרב, ומתקף חתמתי אותו וכתבתנו עליו, ועתה יקבלו רצוף פה וראה לשלוח ע"כ. ובשעת תקצ"ז מכתב ר'יה כתוב מורהנית: "מן חתום כבר קיבלת האגרת שלוח אטמול אליך עם נגנתה להרב מסאורהן וכו', כי צויתינו ששלוחו לך איש מיוחד בשビル וה'ו". ובמכתב שאח"ז סי' ר"ז כתוב בו"ה: "לענין האגרת להרב, עיקר כוונתינו היה שימצא איש בקהלתכם שידבר עמו מעין דבר שמכמתבי לטובתי, ומאהר שלפי דיבוריו אין נגנזה שם, על כן חשבתי דרכי ואשובה רגלו אל עוזריך לסייעך על הש"ת לבד, ולהיות שב ואיל תעשה, כי אין זה רצוני כלל שתהה בעצם תמסור האגרת, וזה לא עליה על דעתך כלל, אף על פי כן אני מחויר לך העתקה

רב המאו הדרול בנש"ק מופת הרוח
נדול מרכן שמו נודע כשבירם מ"ה
חומר נ"י
נכד ללבינו הק' בעש"ט לה'ה
(הסכמת המתיד מקאנז'ן צ'לה'ה על

מאמר נ"ב:

מאמר: ר' אש ב' נבי לר' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורת וشيخות קדושות ממזרן אדור ישראל וקדשו

רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה

הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלוב

מורה"ר נחמן נ"י, מגע
הקודש נ cedar הבעל שם
טוב זל' וכותבו יונ עלינו
(הי' מורה"ר סי' ק"ג)

עליו הבעל שם טוב ואמר לו: אז סאייז דא עפעם א
קוקול אין אצילות ווילסטו די מיט דיניע הענט דאם פאר
פארעטען? כייש איזה קוקול בעולם האצילות רוצח
אתה בידך לתקנו.

(ש"ק ח"ג אות תר"ג)

קי"ב.

שם באשת נעריך

אמר פעם הבעל שם טוב, אלמלא היה לי את האשת
נעורים הייתי פושט את רגלי ומניין לארין ישראל,
ווען איך ואלט געהאט מײַן אשט נעורים, ואלט איך
אויסגעשטראעקט מיינע פים צו ארין ישראל!

(ש"ק ח"ג אות תר"ד)

קי"ג.

אדם נידון בכל יום

נש פעם הבעל שם טוב לשואב הימים שהיה כבר בא
בימים, ושאלו, אמרו נא ל' ר' אנשיל, מה שלומך,
ענה לו, ברוך השם הנה עוזרני הש"ית גם עתה לעת זקנתי
שעדין אני בכוחי וביכוחתי לעבוד ולהתפרנס מיניע כפי
ואיני צריך למתנתה אחרים. למחורת שאלו שוכן הבעל שם
טוב לשלומו, התאנח קשות וענה לו, ראה נא איך יהודי
זקן כמו ני צרייך בעצמו לעבוד ולהתיגע עבור פרנסתו

גענה הבעש"ט ואמר, הנה אמרו רוזל אדם נידון בראש
השנה, ור"י ס"ל אדם נידון בכל יום, ועתה במעשה
זו התיישב לי שני מאמרי חז"פ אלה ולא פליני, כי באמת
ר' אנשיל זהណון בראש השנה שפנימתו תהיה בשואב
מיים, אולם נידון בכל יום אם יהנה מללאכתו אם לאו,
במעשה זה שאטמול היה שמה בחלקו ועלוי במללאכתו,
והיום התאנח קשות, ובדבר זה אדם נידון בכל יום.

(ש"ק ח"ג אות תר"ה)

ק"ט.

גם בשבת אסור לאכול דבר המזוק

פעם כישיבתו מוהרנ"ת וחבירו ר' נפתלי בסעודת, אכל
מוחרנ"ת בצל, א"ל ר' נפתלי הרי אמורים מהבעל
שם טוב שלא לאכול בצל ביום השבעה חוץ משבת,
משום שהוא דבר המזוק, ענה לו מוהרנ"ת ואמר, אני לא
יודע, מרבניו לא שמעתי ענין זה "איך ווים נישט פון
רביין האב איך דאם נישט געהרטט". וכשאלו את רבינו
על ענין זה ענה להם רבינו וכי בשבת מותר לאכול דבר
המזוק, "שבת מעג מעןיא עסין דבר המזוק"?

(ש"ק ח"ב אות ק"א)

ק"י.

חצות לילה אקום...

דיבר פעם מזרן הבעל שם טוב עם אחד, ונמשכו דבריו
עד אמצע הלילה פנתה אליו בתו מרת אDEL, ואמר לה
לו, אבא מה יהיה עם קימת החצות, ענה ואמר לה
בניחותא, נו פעם צריכין גם לתקון את חצי הלילה
הראשון, נו אמאן דארף מען פארעטען די ערשתע
האלב נאכט, ומספר זה טעו הטוענים לומר שבעתים הללו
צריכין להיות דוקא גמור בחצי לילה הראשון, וכבר צוחו
על זה גדויל עולם שפילפו ועקבמו כוונתו הקדושה, כי
באמת היה הבעל שם טוב זהיר מאד בקימת החצות.

(ש"ק ח"ג אות תר"ב)

ק"ג.

לא כל הרוצה לתקן יבוא לתקון

פעם התפלל הבעל שם טוב תפלוונו ונשאר איזה שער
על אזניינו וכידוע מהזהור (ח"ג דקל"א ע"א) שצרכיך להקפיד
שלא להשарь שום שערה על האוזן, חפץ היה אחד
מתלמידיו להרורידה אולם כשר נגע להרורידה איזי מרוב
פחדו מרבו הבעל שם טוב חזר למקומו, אחר התפלה פנה

מהסתמת הגה"ק רבוי מair בראץ צלה"ה על הליקון:

רב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורטים מורה"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גודלי הקודש ורע קודש מוחצבותו נ cedar לה'ה הרב המפורט בתורה ובחסידות יידי
רב לו בעשר ימות בוצינא קידישא הו"ב קדוש יאמר לו, כל ר' לא אט לה'ה מורה"ר נחמן הולך בעקבות אבתו דק'...

מהסתמת הגה"ק רבוי מair זלמן מרגנליות צלה"ה על הליקון:
ירושה הוא לו מאבותיו, אבות מלכ"ל דaicא תולדות, שכן יונק מנידולו הקודש, חוטר מגע האלקי המפורט בתורה ולה'ה איש חמודות וורע לברכה ורע קודש
שם ומערשם עיריהם מעודות...

מאמר משיב נפש ◆

קליד

שאלות על חסידות ברפלכ' ומקורות מפפרי קודש

מאת אחד הרובנים שליט"א

סימן ט"ז: צדיק יסוד העולם

שואל: הנה לדבריך נמצא כי ר' נחמן עשה דרך מיוחד לחשידיו וממשיכיו דרכו, ונשאר הראי שלהם, וגם אמר על עצמו המעלות הנדרות והמצוות שוכה לה, ובזה ידעו ממשיכיו דרכו גודל מעלות רבם.

אבל מה זה שהוא העמיד א"ע כאשר הוא המנהיג של כל העולם כולם, שרוכם כמעט לא ידעו ולא שמעו ממנו, ואפי' אויהם ששמעו ממנו, רוכם לא קיבל מרותו עליהם כלל, ואדרבה עוד להופך, ואיך אמר לשונתו כאילו הוא הראי של כל העולם, דוגמת מש"ב בח"י מוהר"ן (ס"י קמ"ח) אותו צריים כל העולם, לא מביא אתכם וכמותכם, אתם יודעים בעצמכם, אלא אף' אותן הצדיקים שיכלין כבר להתפלל, אני יכול להראות להם וכו' דרך בתפלה, וגם אף' צדיקים גודלים מאר, שהולכים כבר רק ביהודיים, אני יכול להראות להם וכו' דרך ביהודיים. וכן אמר (שם ס"י ר"ד) כל העולם צריין אותו מאד מאד, עד שא"א להם כלל להיות בלעדיו, וכיין זה אמר (שם ס"י ר"ג) אותו צריים כל העולם, לא מביא אתכם, אלא אף' כל הצדיקים צריים אותן, כי גם הם צריים להחויר אותם למוטב, וכל מאמורים אלו מראין כאלו הכל צריך לעבור על ידו, מה שכואורה באמת לא היה נראה כך בnl.

וכتب הרה"ק מקאנזיך (עובדת ישראל על יה"כ) תעש"א בגמרא (יומא ע"א): ת"ר מעשה בכ"ג אחד וכו' אל (שמעיה ואבטליון לכיה"ג) ייתוון בני עממיא לשלם דעבדו עובדא דאהרן, ונראה לבאר עפ"י דברי מוה"ג מהד"ב זלה"ה על רבינו ישמעאל בן אלישע שנכנס להקטיר קטרת (ברכות ז). ש"ר"י הגם שהיה גדול החכמים, לא בוצותו בלבד זכה להרמאות נפלאה, כי"א ע"י הקנה התנא שהיה בימיו, והוא הרימו ונשאו בקדושתו בדרך הצדיקים להרים הש"ץ בקדושתם, ועל ידו זכה לכל אלה ע"כ. ובודאי מוה"ץ אמר אלו הדברים עפ"י רוח קדשו שהופיע עליו. אכן עפ"י דבריו ועפ"י שככלנו נ"ל כי מסתמא הכהן שהיה בימי שמעיה ואבטליון בבית שני לא היה כ"כ כהוגן, מסתמא לא זכה לעלות לקודש קדשים ביה"כ, כי"א ע"י שמעיה ואבטליון שהיו אז ראשיו הדור, והם הרימו והנשאו לו זאת המדרגה. ולכן השיבו לכיה"ג שלא יתגאה עליהם, כי הם עבדו עובדא דאהרן, פ"י שעיקר העבודה היה על ידיהם ע"כ.

ובזה ייל מש"כ בזוהר (ח"ג קי"ח). ת"ח פקודי אוריותא עלאין אינון לעילא. אתי בר נש ועובד פקודא חדא, ההוא פקודא קיימה קמי קב"ה ומטעטרא קמייה, יאמר פלנייא עבד לי, ומן פלנייא אני, וכבר עמדו על כפל הלשון פלנייא עבד לי, ומן פלנייא אני שהוא הוא.

ועפ"י הnal מובן, כי המצוה באת לפני הקב"ה ואומרת כי פלוני עשה אותה, וכיים את המצוה, אבל לא הייתה המצוה מכוחות עצמוו, רק פלוני הוא הצדיק הדור, ממנו אני, כי מן כוחו עשה ההוא את המצוה.

ובזה ייל מה שאומרים אחר סדר עבודה יה"כ, כיושב בסתר לחילות פניו מלך מראה כהן, היינו כי כפי מה שהצדיק שি�ושב בסתר לחילות פני מלך, עושה עבודה שם בסתרו, כפי זה הייתה נראת העבודה הגדולה של הכהן גדול בבית המקדש, כי אם הצדיק התאמץ יותר, היהתה העבודה הכה"ג יותר, כי כל עבודה הגלי של הכה"ג, תלוי בעבודת הסתר של הצדיק הדור, והוא עניין הnal כי באמת הצדיק שি�ושב בסתר, הוא הוא המנהיג כל עבודה בשם של כל בני עולם, ואף' של הצדיקים המפורסמים הגדולים, כי הכל תלוי במלכות דאיתכסייה של הצדיק הגדל.

סימן י"ז: משה רעה מהימנא

שואל: אם הסברת לי למה דיבר כך על הנדרלים בומו או לפני ומנו, אבל מה תשיב לי על מה שהלך עוד יותר בגדרות, לדבר אף' על משה רעה מהימנא, והוא מש"כ (ח"י מוהר"ן ס"י קצ"ז) שאמר שהוא חושב, שאם לא היה מתחילה בעניין הנהנת המפורסם, אפשר היה מגיע למה שהוא מגיע. ואמרתי לך, הלא משה רבניו ע"ה היה עסוק ג"כ בזה בהנהנת העולם לקרב בני ארם לה. השיב הלא גם משה רבניו ע"ה שגה בזה, כי גם משה נунש על שקרבת את הערב רב ע"כ. ודברים הללו נראים פגעה נדולה בהגדול ביחס לשבר ישראל, ומה שרבינו מובהר הברואים, לומר עליו ששגנה וטעה וגענש.

אהובי בני חביבי, קיבלתי מכתבך בלילה בעת השינה, כי או בא השלים והקץ אותן משנותי וקריתיו היבט.

מה אשיב לך אהובי בני חבבי, טוב להודות לך על כל הרחבה והרחבת שהוא יתרוך ברחמיו העצומים מרחיב לנו בתוך הצרה עצמה. ובפרט מה שכתבת מעنين שלום בית, שאנו מבין מכתביך שהשם יתרוך בעורך בענין זה, וזה העיקר, ושוב אין לך עוד לדאוג כלל. כי עיקר המניעה שנתקרא מניעה הוא רק בענין זה, וגם זאת המניעה צריכה לשבר בשביל האמת בשביל התכלית,ומי שאינו משברה ונוגה מן האמת אל השק מחת עצת אשתו, כמו שנעשה עכשיו עם כמה רוח"ל, על זה נאמר (ב"מ טט) החולן נצט אשתו, והוא שונעשה נופל בגיהנם. וגם בעולם הזה מר לו מר, כי בודאי אין אחר עצת אשתו נופל בגיהנם. ונשאר קרח מכאן ומכאן רוח"ל, כדיוע לנו כל זאת.

ענין בספר נחתת אבות להארבענהל עם"ס אבות על המשנה ועל תורה שיחה עם האשה. אמרו ז"ל וכן אמרו חכמים כל המרצה שיחה עם האשה שלו ונוטל עצה בעניינים של זדרקה ומוצאות כאלו גורם עעה לעצמו, כי בדברים אחרים תשתר עלייו גם השתרת, בראותה כי אין זו מעצתה, ובוטל מדברי תורה במצותה, וטופו יורש גיחנים יהוינו בטפל מדברי תורה ע"כ, והובא במדרש רשואול וככמה ספרדים. ענין בספר הנזון אמר ר' שפר (להגאון ר' שלמה קלונגר ז"ל) פ' וירא ו' שופטים. ענין בפניהם בוחנת אבות שהביאו כמה daraיות מנו נבאים כתובות וזהו שאין לשמע לאשתו בעניני עboroth).

תהליכיים אלה הובילו לביקורתם של מוסלמים מודרניים על התרבות היהודית. בימי קדם, היהודים נחשבו כעם מסורתי ותוקפני, שחי במקומות רחוקים ובלתי נגישים. עם תחילת תקופת המודרניזציה, החלו מוסלמים מודרנים לחשוף את התרבות היהודית ככזו שפוגעת בדת והארון. הם טענו כי היהודים לא יוכלו לעמוד בתקופה המודרנית, וכי הם צריכים לאמץ אמונות ומנהגים חדשים. מושג זה נקרא "המודרניזם".

וותקבלו העתקה מהאגרת שהכנית להרב וכיו' [מכתב הניל מכתב קסם, להגvak מסאווארא] הימים קודם לאור היום, וגם בזוה תראו נפלאות ה' שהשם יתברך סיבכ בעדעת היום לכתחזק האגרות הזה, ואתם תיעיצו אותה איך להנתנה בזוה, ויתר מזה תשמעו מפי מorder כתוב זה.

דברי אביך הנדרך מאד ובורה בכל פעם להשם יתרברך [עילין ליקום ח'ב ס' יג עה'ב]isperha ha-kirib v'erusho zil (shemor p'c'a) shakrib at yisrael la-avivim she'el yid shoklin u-le-hadom u-rofpen otot, u-va borah b'kol pum le-shiyit ul yidi ho makrabin aton yitor la-hishiyta], u-berchamim ha-morovim ho-mahzikino u-mosheinu ba-shemah, ci bo yishma le-bono v'ci [tahlimim alg. 55].

סימן קפ"ז

ברוך השם, אור ליום ב' וישב, תקצ"ה לפ"ק, ברסלוב

אומין לשמהתינו אושפיזין עילאיין, אנ"ש היקרים די בכל אתר ואתר הע"י, באו לשמה בשמחת חתן וכלה

כונת העזרות והצווינס בכדי להבין את המכתב ה-**ה**ק, ובפרטונו בעזה להדפס כל המכתבים עם העזרות כדי לLOCOT את הרביים, וכן נשמה לקלב באמיל מון הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנת' ובין על דברינו כדי שיוצא מתחת ידינו דבר נאה ומתקן, ויאשר כוחכם למפרע

למפלטים למערילת, וט' לטעוג מאמרדים להוציא בשעת סופר, או להעירות, וט'
מי שברצונו שייעו לו העט סופר על יד האימעל, פנה:
CONGHVPRINTING@GMAIL.COM
אַלְפְּלָעַקְס: **845.781.6701**
לזרועה על מול טוב לאגש, יש לטלווה הוויה (עד יומם ג' בעשרה: 09:00 בתקיך):

